

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Ali je cerkev res pospeševalateljica germanizacije na slov. Štajerskem?

Iz Ptuj, dne 10. decembra.

„On ni mogel in ni smel drugače, kajti res je res: Resnico samo Vselej piši domoljubni člankar!“ Ne na levo gledaj, ne na desno, Kaj vrstniki poreko ne maraj!

Vaš dopisnik od Drave je resnico pisal, do pičice golo resnico; vsi zares narodni duhovniki se popolnoma strinjajo z njim, zlasti ker je pisal mirno in stvarno, sine ira et studio. Vsakdo ve, da ni lahko pisati rahlo o tolikih krivicah, ki se nam Slovanom goče. Zato pa smo tem bolj strmeli čitajoč slučajno v „Slovenca“ ugovor. Ko bi ne bili tako resni časi, smejali bi se takšni čelarni pisarji; toda preveč klaverne so naše razmere. Na Dunaju ne dosežemo nič, v Gradcu nič; oblasti pa delajo z nami kakor na Turškem. Treba je torej, da bičamo javno te izrodke, dokler se ne odpravijo; gotovo je tudi vašemu dopisniku ta povod stisnil pero v roke.

Vsak pošten človek bi mislil, da se smejo napake in neumnosti narodne kritikovati javno tudi pri nas, kakor je povsod na svetu dandanes navada; ali pončil nas je „Slovenec“ mariborski člankar drugače; čudi jim je pravilo: noli me tangere; pusti nas v takih situacijah in kočljivih stvarih pri miru; saj veš: moriamur pro patria lingua — ma tihem.

In kako snajo pisati ti gospodje! Ne skušajo ovreči ni jednega navedenega ugovora; temveč sumirajo, sumičijo, napadajo osebno, in pečujejo. Ne vem, če bi kak lajik tako pisati mogel; a krščanski list odpira takim članikom svoje predale!

Čudom se čudimo, kako more sploh kak narodnjak dandanes kaj takega pisati, ko se od vseh strani furor teutonice tako steklo sganja v nas. Kdor tako piše, ne pljuje samo v lastno skledo,

on se roga naši narodni bedi, on se norčuje iz tistih mož, ki se trudijo, trpijo in vse žrtvujejo, da bi milemu narodu priborili njegove pravice.

Rcdoljubi se trudijo, časnikarstvo si prizadeva v narodu čbuditi ljubezen do svojega jezika; dan na dan se mu zabičuje, naj to ljubezen pokaže tudi dejanski o vsaki priliki; a kaj poreče ljudstvo, ki ve, kako dejanski se viši v duhovnem stanu, in tolsogorej, ta prvi pogoj našega obstanka? Ali vam ne pove, naj priprostejši župan: „Dajte nam vi sami lep vzgled!“ Ni li to korupcija? Birokratizem je pokvaril naše ljudstvo in vi mu pomagata.

Kolikokrat so duhovniki prosili najponižneje že rajnega knezočkofa Stepišnika, da rači uradovati slovenski, toda vse je bilo zaman; za trdno smo upali, da njegov naslednik vse izpremeni, da mu bo geslo: „omnia facio nova“. S prejšnjim „šimeljom“ proč, z nemškutarijo pod klop! Ali varali smo se kruto; vse je ostalo pri starem. Z žalostjo in ogerčenostjo se povprašujemo: niso li duhovne vaje samo za slovenske duhovnike? Ne plačujejo li samo slovenski duhovniki šematizma in cerkvenega naredbenika? Zaradi par izvodov, ki se kam drugam pošljata, vendar ne bomo trosili svojega denarja! Da so okrožnice, dekreti i. t. d. nemški, zato ni čisto nobenega razloga.

„Slovenec“ člankar torej ni ničesar ovrget; pač pa je namenoma zavijal, kar pa ni lepo in pošteno za duhovnike, dokazal je le jedino to, da je sam tak narodnjak, o kakoršnem pravi naše ljudstvo, da ni nič, ni mrzel ni topel, ni tič ni miš. Seve, da takšni ljudje niso navdušeni za narodne svetinje, pač pa za druge, o katerih poje naš vrli pesnik:

„Ubogi moj Mustafa!“ — rečem —
Kako se mi smiliš zelo!
Brez zvezd, brez redov, brez svetinj je
Živeti v resnici težko.“

trenotkov je stala neodločno sredi spalnice; potem pa je batnila razjarjena z nogo ob tla.

„Ne, ne, spat ne grem! Takoj naj vidi, v kolikih skrbéh sem bila radi njega, koliko sem pretrpela, ker me je pustil v nezasišani brezobzirnosti samo. Ta okrutnež!“

Zaloputnila je vrata ter se vrnila zopet v prvo sobo.

„Kako sem nesrečna, kako sem nesrečna!“ je zdihovala ter — naslonivša se na saboj — vroče plakala. „To so torej sladnosti zakona!“ je ponavljala iznova. Bila je strašno čupana.

* * *

Gostje pri „Zlatem rogu“ so bili danes izredno dobre volje. Veselih dovtipov ni bilo ne konca ne kraja; vsakdo je imel kaj „duhovitega“ povedati.

Izmej vsega omisja pa se je najbolj odlikoval veseli notar Plavec, visok, sub mož, bledega obraza ter malih sivih oči. Govoril je veliko, njegovi virski bratci pa so se mu smejali na ves glas.

Kazalec stenske ure je že kazal pol dveh, pivci pa so bili še vedno dobre volje; nihče ni mislil, da bi bilo čas iti domov. Postajali so čim dalje glasnejši.

„Plavec, čuj! Progar nam hoče povedati interesantno dogodenco iz svojega življenja“, zakliče jeden vinjenih gostov.

„Dobro! Dobro! Kar hitro začni!“ so vpili vsi vprek.

V Ljubljani, 14. decembra.

Kaj je slovanska vzajemnost? Na sijajnem slovanskem shodu v Krakovu je bilo dvajset čeških, dalmatinskih in hrvatskih poslancev ter dvajset poljskih poslancev. Shoda se je udeležilo poljeko plemstvo, mnogo duhovnikov, odličnjakov, dam iz najboljših krogov, in več tisoč gostov. V imenu slovanskih narodov se je sklenila najožja zveza slovanskih državnozbornih poslancev. Umevno je, da ta pojav slovanske solidarnosti jako jezí Nemce, ki bruhajo najhujše psovke na Slovane. Vrhunec surovosti pa je dosegel socijalnodemokratski dnevnik „Arbeiter Ztg.“, ki piše: „Die neuerfundene „slavische Solidarität“ ist die Verschwörung des Gesindels und des wahren Abschaums der Slaven.“ Sedaj vemo, kaj je slovanska vzajemnost!

30letnico delavskega gibanja v Avstriji so praznovali dunajski delavci te dni. Leta 1867 v mesecu decembru se je ustanovilo na Dunaju društvo z imenom „Wiener Arbeiterbildungsverein“, ki je postalo ognjišče vsemu socijalističnemu gibanju po Avstriji. To društvo je rodilo tisoče drugih delavskih društev. Kako močnna stranka so danes socijalni demokrati, kažejo njihovi časopisi in njihovi državnozborni poslanci. Kaj li dosežejo socijalisti še čez 30 let?

Turška mornarica, ki si iz Dardanel mej grško-turško vojno ni upala, pojavila se je nakrat pred Solunom ter se je ondi vsidrla. Eskadre, katero vodi podadmiral H Yri paša, obstoja iz treh bojnih ladij ter ima 62 topov in 1500 mož. Mej Turki v Solunu je zavladovalo veliko veselje, ko se je prikazalo ladijevje. Vidi se, da hoče Turčija svojo mornarico res izboljšati, da ne bo igrala na morju več toli žalostne vloge ko doslej.

Sagastino ministerstvo ima čim dlje težje stališče. Nade, ki so se stavile nanj, se nestrpnim Špancem ne izpolnijo dovolj naglo, sedaj se pa še avtonomija Kube izrablja kakor agitacijsko sredstvo

LISTEK.

Pozabljivec.

Spisal K. Trdina.

Sedela je na nizkem kovčgu ter zrla mračno pred sé. Po sobi je vladal strašen nered. Na tleh je ležala slama, tu pa tam tudi čujsa in papir; ob steni pa so stali saboji ter z deskami obite omare, oviti stoli, mise in drugo pohištvo.

„To so torej sladnosti zakona!“ je zdihovala mlada, jedva nekaj ur poročena žena. „Sel je, in ni ga nazaj. Jaz pa samevam tu v tujem kraju... Prva noč! in že samevam. Kaj šele bo! Joj, kako prijetno, kako idilično sem si slikala življenje ob strani ljubljeneža moža! Sedaj vidim, kako napačno je bilo moje naziranje glade zakona. Saj je vse varka, vse laž! Bi me li mogel pustiti toliko časa samo, ko bi me res ljubil? Ne, ne, to ni mogoče!“

Potegnila je iz nedrije urico ter se ozrla plašno na male kazalce.

„O Bog, tri četrt na polnoč, njega pa še ni! Mari se mu je kaka nesreča pripetila? Da bi vsaj vedela kje iskati ga; a kam naj grem v tej temi, v tem povsem tujem mestu?“

Potok solz jej je iznova porosil lice. Za nekaj časa je stopila v sosednjo sobo, kjer sta stali odkriti postelji. Tudi nočni omarici in umivalnik z velikim zrcalom je bil že na svojem mestu. Nekaj

Tedaj pa so se odprla gostilniška vrata in vstopila je nova truma gostov.

„O, Plavec! Servus! Čestitam! — Oženil si se danes. — A kje, zlođeja, imaš soprogo?“

Notar pa se je stresel po vsem životu. Kakor bi ga bil včipnil, je planil pokoncu. „Moj Bog, moj Bog!“ je jecjal prestrašen ter popal klobuk in palico. „Anka, jutri plačam, danes ne utegnem. — Prokleta reč! Pozabil sem, da sem — oženjen.“ In odhitel je, ne da bi se pri svojih prijateljih priporočil.

Ti pa so zagnali gromek smeh.

„Sodar, skoro bi nama bil pokvaril vso stvar; k sreči si prišel tako pozno.“

„Prišel sem le na četrt rudečega; saj smo že pri „konjičku“ pili. — Pa kaj ste imeli vendar s Plavcem?“

„Saj ti je znano, kako strašno je pozabljiv. Pred tednom sem trdil, da bi utegnil notar takoj prvi dan pozabiti, da se je oženil. Slivar je to zanikaval, češ, da kaj takega ni mogoče, in jaz sem stavil z njim za dva „štefana“ vina. Kakor vidite prijatelji, sam stavo dobil. Dve je ura, Plavec je pa baš odšel. Ha, ha!“

„Dva „štefana“ vina!“ je zaklical Slivar, ko se je smeh nekoliko polegel, a se vedno iznova začel.

Mej tem pa je begal Plavec proti domu, kakor da bi ga podile furije.

„To je nezasišano, to je nezasišano, pozabil

proti ministerstvu. Španija je preponosna, da bi se kar tako podala željam ustašev, zato zahteva močna stranka, naj se vojna na Kubi nadaljuje, zlasti pa intrigujejo Karlisti na vso moč proti avtonomiji. — Kako besen boj divja mej tem še vedno mej Španci in Kubanci, je razvideti iz brzogovornih poročil, po katerih je bilo tekom zadnjih desetih dni 113 ustašev ubitih in 35 ranjenih, pa 121 Špancev ranjenih in 14 ubitih. Poroča se tudi, da so Španci ujeli naslednika ustaškega vodje Macea, Rivasa Rivero ter ga odvedli v Kadiz. — Tudi na Filipinih divja boj neprestano. Ustaši so razdeljeni na tri dele. Večina obstoji iz vojaških beguncev, ki se že iz strahu nikakor nečejo podati Špancem, katerim ne zaupajo. Ustaše podpira očitno klerus.

Nemško kitajska afera. „Times“ poroča, da hoče Kitajsko izpolniti nemške zahteve pod tem pogojem, ako zapusti nemška mornarica luko Kiao-Čau ter se zadovolji z luko Samsah v Fokiji, kjer more napraviti svojo premogovo postajo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. decembra.

— (Imenovanja) Finančni koncipist g. Karol Pogasčar imenovan je finančnim komisarjem, finančni praktikant gosp. Ivan Milohojca pa finančnim koncipistom.

— („Neue Freie Presse“ proti županu Hribarju) „Neue Fr. Presse“ se jezi na obč. svet ljubljanski, da je po zaslugi ožigonal pčšenjanje nemških kulturnoscev v parlamentu in sosebno se jezi na župana Hribarja, ker ni molče prezrl imperitinentne resolucije beljaškega obč. sveta, ampak je energično zavrnil ter ob enem svaril ljubljanske Nemce, naj nikar ne dražijo in ne izzivajo slovenskega prebivalstva, kajti tudi v nas je vzduh poln elektrike. Te županove besede so bile govorne iz srca vsemu slovenskemu prebivalstvu našega mesta, in če jih „N. Fr. Pr.“ obsoja, je to samo dokaz, da so bile popolnoma umestne. Mi bi se za besedičenje „N. Fr. Pr.“ ne bili zmenili, da se ta list ni drznil trditi, da hoče župan Hribar pro-uzročiti izgrede in da je samo razsodnosti obeh narodnostij zahvaliti, da županova prizdevanja deslej še niso imela uspeha. Taka podtikanja so pač višek nesramnosti. Prav ljubljanski Nemci se županu Hribarju lahko na kolenih zahvalijo, da slovensko prebivalstvo ni reagiralo na neprestana nemška izzivanja. Jedino županu Hribarju se imajo zahvaliti, da je mogel „Südsläischer Sängerbund“ imeti v našem mestu svoj ustanovni shod; ko bi takrat župan Hribar ne bil interveniral, bi se bila tista slavnost pač malo drugače izvršila, kajti ta slavnost je bila na sebi provokacija in zasmeševanje slovenskega prebivalstva. Namesto pa da bi bili Nemci mirni, nadaljujejo provokacije in zopet se ja razsodnosti slovenskega prebivalstva in vednemu pomirjevanju župana Hribarja in drugih

sem na njo“, je zdihoval ter hitel, kolikor je mogel. „Ubogo dete! Kaj li počne, draga moja Ivanka? Morda spava. Oh, da bi vsaj spavala! — Kaj poroča tašča, če izve ta škandal!“

Ivanka ni spala. Sedela je še vedno za zabojo ter plakala.

„Ivanka, ali mi moreš odpustiti. Strašen okrutnež sem, nisem te vredel, pozabil sem na te.“

Prosil in prosil je odpuščanja ter se zaklinjal, da kaj takega ne stori nikdar več.

„Glej, že dvanaest let hodevam večer na večer v to gostilno, vedno sedim za isto mizo, pijem s istimi gosti, iz iste kupe, ob istem času, navada je kriva, da sem pozabil priti takoj domov, kakor sem obljubil. . . Oh ta nesrečna posabljenost! Veš, Ivanka, menda mi je prirojena, káli. Da, da, tako mora biti, moj ded je bil strašno raztresen profesor, moj oče je tudi vsak hip kaj pozabil in jaz sem njegov sin!“

Ja razkrival jej je na dolgo in široko moderno teorijo atavizma. — Toda notar je moral s krvavečim srcem pripoznati, da nima njegova sicer jako razumna soproga za to imenitno teorijo prav nikakega razuma. Kajti obrnila mu je jezno hrbet ter se odpravila spat. . .

Kaj se je nadalje zgodilo, ni znano; a viri pripovedujejo, da so našli naslednjega dne hudomušni notarjevi prijatelji naoknice zatisejene ter vrata zaklenjena, dasi je kazala ura že poludne. Iz tega so modro sklepali, da se je prva burna nevihta na zakonskem nebu mladih poročencev do cela poglobila. In prav so sklepali!

voditeljev narodnih strank zahvaliti, da se še ni kalil red. Da bi bilo nemško prebivalstvo miroljubno, tega še nismo opazili. Za časa velikih dogodb v dunajskem parlamentu so Nemci v vseh javnih lokalih, kamor zahajajo, na ves glas provali Slovence in Slovence posebej, a vendar se ni nikomur nič zgodilo, dasi so se Slovenci mnogokrat le težko premagovali. V javnem lokalu na Resljevi cesti so obsedeli prusofilske sastave in prepevali „Die Wacht am Rhein“. Govori se, da so pri tej demonstraciji sodelovali tudi nemški vojaki. V gledališči se čuje pri nemških predstavah iz ust nadobudnih gojencev ljubljanske realke (kateri so v prepevanji „Die Wacht am Rhein“ tako izvežbani, kakor da se je uče v šoli) samo „Heil“ kričanje, tako da se je pri sobotni predstavi že bilo bati, da bodo navzočni slovenski dijaki reagirali. Po ulicah našega slovenskega mesta postopajo zdaj „Karnijolci“ in se upajo očitno nositi čepice s frankfurtskimi okraski in frankfurtske trakove, tisti „Karnijolci“, ki so si v Gradci pridobili obilo „za-slug“ in bi že vsled njih postopanja v Gradci morali vedeti, da postane tudi najmiroljubnejši Slovenec nervozen, če jih vidi. To uvidijo morda celo ti fantči sami, da je nastopanje v frankfurtskih čepicah in trakovih izzivanje, a če mislijo to še nekaj časa uganjati, utegnejo čakati kako neprijetno presenečenje. V nedeljo ponoči upala se je večja nemška družba celo na cesti, v Selenburgovih ulicah, prepevati „Die Wacht am Rhein“. Tacih izzivanj bi lahko navedli še dolgo vrsto. Ta izzivanja ne kažejo, da bi bili naši Nemci posebno „friedliebend“, pač pa kažejo uprav angeljako potrpežljivost slovenskega prebivalstva. Toda kri ni voda, in ker so take vedno ponavljajoče se provokacije skrajno žaljive in razburjajo slovensko prebivalstvo, bi bilo dosti bolje, da bi „Neue Fr. Presse“ svetovala tem Nemcem, naj bodo mirni in skromni, kakor da obrekuje našega župana, sicer se zna kaj zgoditi, česar bi Nemci ne bili veseli, česar pa bi bili vendar le oni sami krivi.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Opozarjamo na današnjo predstavo burke „Ali je to dekle“, v kateri nastopita kot gosta gospa Polak Bohinčeva in g. Podgrajski. — Opera studira sedaj poljsko opero „Halca“, katera pride še tekom tega meseca na oder.

— (Okrajne bolniške blaginje ljubljanske) občni zbor se ne boode vršil dne 19. t. m., ampak kakor poroča „Slovenec“ na dan sv. Štefana dne 26. t. m.

— (Telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani) priredi v nedeljo, dne 19. decembra t. l. v telovadnici „Narodnega doma“ javno telovadbo s sodelovanjem slav. godbe ces. in kr. pešpolka kralj Belgijcev štev. 27. Vzpored: 1. Vaje s palicami v dvojicah ob godbi. 2. Telovadba na orodju: I vrsta: bradlja, miza na šir; II vrsta: drog, bradlja; III vrsta: bradlja, konj na šir. 3. Telovadba vadi taljskega zbora na drugu. 4. Boks, francoski načie, priprava in 12 sestav. Začetek točno ob polu 5. uri popoldne. Vstopnina: Sedeži v dvorani in na galeriji po 60 kr., stojišča po 30 kr., za dijake po 20 kr. — Udje ljubljanskega „Sokola“ na stojiščih presti. Vstopnice se dobivajo v trafiki g. Šešarka in pred javno telovadbo pri blagajnici. Škole opozarjamo na jour fix zvečer na telovadni galeriji (začetek ob 8. uri), na katerem se razdelé diplome zmagovalcem pri tekmovalni telovadbi dne 15. in 17. t. m.

— (Varstvo ptičev v Ljubljani.) Člani avstrijske zveze ptičjih prijateljev na Kranjskem se vabijo na važen pogovor, kateri se boode vršil v sredo dne 15. decembra ob 8. uri zvečer v restavraciji hotela „Pri slonu“. Prosi se obilne udeležbe.

— (Nepošteni prodajalec premoga.) Hlapci, ki prodajajo po mestu premog, goljufajo svoje gospodarje in stranke na ta način, da vzamejo iz vsake polne vreče nekaj kosov premoga, s katerim potem napolnijo vrečo za se in jo tudi za se prodajo. Mestna policija je v kratkem sasačila dva taka nepoštena hlapca. Jednemu hlapcu je manjkalo v 8 vrečah 32 klg premoga, drugemu pa po dva kilograma v jedni vreči. Oba sta bila naznanjena zaradi goljufije.

— (Povozil) je hitro drdrajč mesarski voz danes ob 1. uri popoldne na Vodnikovem trgu 33letno posestnika ženo Ano Habič iz Stranske vasi. Žena je bila lahko poškodovana.

— (V prevdarek narodni stranki.) Z notranjskega se nam piše: V klerikalnih krogih se razširja govorica, katera vznemirja narodne volilce, in katera se nam ne zdi prav verjetna, dasi trde klerikalci, da je popolna zanesljiva. Klerikalci si pripovedujejo, da je dež. odbor sklenil, predlagati dež. zboru, naj se vas Hrib združi z Vrhniko.

Nam je dobro znano, da je to misel sprožil neki kapelan, a ne iz gospodarskih ali iz upravnih, ampak zgolj in jedino iz političnih razlogov. Ni ga človeka, kateri bi mogel trditi, da je združitev Hriba z Vrhniko potrebna. Razmere se s to združitvijo, ako se izvede, ne predrugačijo prav nič. Ako se ne motimo, upravlja se premoženje Vrhnike in Hriba že sedaj skupno, tu toraj ni iskati potrebe združenja, ker bi bilo potem le formalno izvršeno, kar je dejanski že zdaj uveljavljeno. Formalnosti tudi niso nikdar povod, da bi se klerikalci zavzemali za združenje, povod je to, da upajo na ta način pridobiti nekaj volilcev v skupini Postojinske Vrhnika. Hrib šteje po zadnjem ljuškem števljenji 581 prebivalcev. Mej temi je nad 20 volilcev in ti volilci so sami pristni in zapriseženi klerikalci. Ti glasovi pa utegnejo postati velicega pomena pri deželnozbornih volitvah. Vrhnika spada — žal — še vedno mej klerikalne trge na Kranjskem. Prav za prav je to jedini znatnejši trg v naši deželi, v katerem nosijo zvonec klerikalci. Inteligencija je sicer večinoma narodnega in naprednega mišljenja, toda masa prebivalstva je: pod komando duhovščine in niti posvetnih svojih voditeljev ne sluša, kadar ti niso jednih mislij s duhovniki. Vsled tega je izid deželnozborne volitve v postojinsko vrhniškem okraju odvisen od kacij 30 glasov, kajti razmerje glasov v obeh krajih je precej enako; v Postojini ima narodna stranka večino, na Vrhniki pa klerikalna. Ako se pridruži Hrib Vrhniki, narase število klerikalnih volilcev tako, da bi ti eventualno mogli dobiti večino pri prihodnji deželnozborni volitvi. Nam pa ne gre v glavo, čemu naj narodna stranka pomore klerikalcem do večine v tem okraju. Potreba ni nobene, da se Hrib združi z Vrhniko, zato naj bo narodna stranka previdna in naj nikar ne sprejme tega kukavičnega jajca.

— (Zgorela) je ta dni poldrugo leto stara hčerka posestnice Ane Zupanič iz Bistrice v občini Št. Rupert. Otrok se je v odsotnosti matere igral pri ogoju in si užgal obleko. Dasi je bil cenej hitro pogasena, je bil otrok vendar tako opečen, da je drugi dan umrl.

— („Lehrerbund“ in štajersko slovensko učitelstvo.) „Popotnik“ piše: Ko smo svojsko objavili brez komentara famozne resolucije mestnega mariborskega učiteljskega društva proti slovenskemu učitelstvu, pač nismo verjeli, da bi ta brutalna izjava nemškega šovinista našla odmeva tudi pri drugih nemških učiteljskih društvih, kajti gojili smo prepričanje, da boode prevladala ideja stanoške celokupnosti in tovariške solidarnosti brez oziira na narodnost. Tudi smo se nadejali, da boode vodstvo zvesto ostalo dosedajim tradicijam, ter, kakor do sedaj, vsem političnim in narodnim vprašanjem zadrževalo vhod v društvo. Radi tega smo se tudi do sedaj vzdrževali vseh reflexij glede na mesrečno resolucijo mariborskega učitelstva. A kakor vna znamenja kažejo, smo se varali — kruto varali! Iz raznih nemških društev se množijo isjave, ki pri-trjujejo mariborskemu učiteljskemu društvu, da tudi vodstvo „Lehrerbunda“ je s svojo zadnjo okrožnico do učiteljskih društev nekako ovadilo, da se namerava udati zahtevam, sicer bi ne govorilo o novih volitvah, katere ne morejo imeti drugega namena, kakor nam vzeti to, kar nam po pravici gre. Zato južnoštajerska učiteljska društva pozor! V „Lehrerbundu“ nam menda ne bo dalje ostati. Vendar glejmo, da storimo solidarni korak, ki boode našemu staniu in ponosu v čast!

— (Ormoška čitalnica) priredi dne 19. decembra gledališki večer, na katerem se boode predstavljali burki „Brat ne zna“ in „Štempihar malajši“. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Vstopnina: sedeži 30 kr., stojišča 10 kr.

— (Dunajski slovanski akademiki.) Z Dunaja se nam piše: Slovanski dijaki dunajskega vseučilišča so odposlali te dni g. profesorju Balzerju skupno adreso, s katero ga zahvalijo na energičnem in krepkem zagovoru slovanske kulture proti Monismu. Da se je ideja adrese, ki se je že davno porajala, tako pozno realizovala, bili so varok sadnji nemirni dogodki na Dunaju in v Pragi. Adresa je pisana v češkem jeziku in šteje več stotin podpisov.

— V smislu slovanske vzajemnosti, katera tudi mej slovanskimi dijaki vrlo napreduje, namerava se vse slovanski komers, kateri bi priredila vsa slovanska akademična društva na Dunaju koncem januarja pr. l. Ako se od zgoraj ne prepove, boode ta skupni nastop sijajna manifestacija slovanske ideje, ki tako lepo procvita mej avstrijskimi Slovani, pa tudi mej slovanskimi visokoolci na Dunaju.

— (Prusofilski shod na Dunaju.) kateri se je vršil pod vodstvom pobalinskega kulturnosca Wolfa, je bil deležen izredne časti, da so bili na njem zastopani tudi slovenski kraji. „Ostd. Rund-

schau" pravi, da so se shoda udeležila odposlanstva iz Ljubljane in iz „Kreutzena“ na Kranjskem (ta kraj je nam povsem neznan, bržčas misli nemški nevednež Križe pri Kozjem) in iz Celja, Slov. Bistrice, Maribora, Ormoža in Vojnika. Račeno glasilo avstrijskih prusiflov ne pove nobenega imena, kar nam je jako žal, ker bi res radi vedeli, kdo je zastopal ljubljanske Nemce in nemškutarje.

— (Razpisane službe) Vseled odstopa g. dr. Jar. Suppanza, c. kr. notarja v Ljubljani, izpraznjeno je mesto notarja. Prošnje do 22. decembra t. l. pri c. kr. notarski zbornici za Kranjsko v Ljubljani. — Pri kranjski deželni vladi mesto c. kr. deželnega sodnega svetnika in deželnega sanitetnega referenta z sistemizirano plačo VI. plač. reda. Prošnje do 25. decembra t. l. pri c. kr. deželni predsedstvu. — Pri c. kr. okrajnem sodišču v Kranju mesto sodiškega sluga s plačo 250 gld., 25 odstotno starostno doklado, službeno obleko in s pravico napredovanja k višji plači 300 gld. Prošnje do 25. decembra t. l. s dokazi znanja obeh deželnih jezikov pri deželni sodni predsedstvu. — Pri ces. kr. okrajnem sodišču na Brdu mesto sodnega sluga s plačo 250 gld., 25 odst. starostno doklado in s pravom napredovanja do 300 gld. in s službeno obleko. Prošnje do 25. decembra t. l. pri dež. sod. predsedstvu v Ljubljani.

* (Sestanek slovenskih časnikarjev) B. atje Čehi so izprožili misel, da bi se sešli v Pragi vsi slovenski časnikarji Avstro-Ogerske. Smoter temu koristnemu sestanku bi bil, da bi se Slovani med seboj bolje izpoznali, kar bi bilo vsekakor za vse Slovanstvo velike važnosti. Oglasi se sprejemajo do maja 1898. A. Aškerc je predlagal svoječasno sestanek vseh slovenskih časnikarjev, „Sl. Narod“ pa shod vseh slovenskih pisateljev; žal, da ni bilo nikakega odziva in zasimaja.

* (Žalni dan za Čeha) Kakor poročajo neki radikali česki list, bavijo se v čeških krogih z vprašanjem, da se imenuj dan, ko je bil rasglašen preki sod, dan žalovanja. V to svrhu naj bi ne bilo v bodočem predpustu nikakih zabav.

* (Sternčkova globina) Matematično-naravoslovna akademija znanosti je sklenila jedno glasno, da imenuje na čast svojemu voditelju pok. admiralu baronu Sternčku, globino, katero je našla vojna ladja „Pul“ 1. 1892 v Sredozemskem morju na vzhodu otoka Rhodus, Sternčkova globina. Morje je tu 3591 metrov globoko, to je največja globočina na vzhodnem delu Sredozemskega morja.

* (Poškodovanje Laudonovega spomenika.) V Hadersdorfskem parku pri Dunaju je nekdo Laudonov spomenik hudo poškodoval. Zagal je velikanski kamen vanj, katerega je moral od daleč seboj prinesiti. Spomenik je že nad sto let star, stal je cel; miti vrme ga ni izpremenilo. Sedaj pa ni imel več miru pred dunajskimi surovaki. Zlodejca doslej niso mogli dobiti.

* (Tragedija v rodbini.) Iz Miskolca se poroča, da so v Tisa Nani umrli na davici žena nekakega notarja ter otroka. Nesrečni mož pa se je kmalu za tem zastrupil.

* (Vihar na severnem morju) V severnem morju vlada tako silen vihar, kakršnega že dolgo časa ni bilo. Veter je besnel po vsej Angleški, reke so prestopile svoja obrežja; škoda je jako velika. Potopilo se je mnogo ladij in z njimi tudi mnogo ljudi.

* (Temeljiti popravek.) Neki francoski časnik je prinesel nedavno sledeči popravek: Dolžnost nam je, da popravimo pomoto, katera se je vrnila v našej naši list. Poročali smo, da se je neka sobarica v Versailles vled nesrečne ljubezni otrovala. A to ni resnično. Samoumor se ni izvršil v Versailles, temveč v Melunu, tudi ni bila to sobarica, marveč konjiški podčastnik, kateri se ni zastrupil, ampak ustrelil, in to ne vled ljubavne tuge, marveč ker je bil blazen.

* (Koliko stane soproga.) Neki Anglež, kateri je slavil petdesetletnico svoje poroke, izračunal je, koliko ga je veljala v tem času „boljša polovica“. In naračunal je celih 156.000 gld. No, omejititi je treba, da je bil mož premožen ter je imel še kot šenin letnih 6000 gld. Vendar ni živel baš potratno.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospica „Anuška“ 3 krone, nabrane v veselji družbi v g. Lušnovi gostilni na Sv. Petra cesti v Ljubljani. Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Ilustrovani narodni koledar“ za leto 1898, I. X. Uredil in izdal Dragotin Hribar v Celju. Tudi letos je elegantni „Narodni koledar“ kaj bogat na zanimivi vsebini. Na čelu mu je „Petdesetletni jubilej vladarstva našega presvitlega cesarja Frana Josipa. Temu sledi koledarska vsebina ter veliko število lepih narodnih krstnih imen. Za tem je obširen popis vse cesarske rodovine, na-

dalje so naštetni tudi vsi „Sedanjji vladarji evropski“. Tudi ne nedostaje matančaih pojasnil glede mer, utež, sreč, kolekovanja, poštnih in brzojavnih pristojbin itd., omenja „Novi denar v avstro-ogerskem cesarstvu“ ter „Bojne moči evropskih veledržav na suhem in na morju.“ — „Zabavni del“ ima sledečo, jako umno razvrščeno vsebino: „Slavije ob otvoritvi „Narodnega doma“ v Celju“ (pesem). — Životopisi: pisatelja Luke Jerana in naravoslovca Simona Robiča ter veljkana učejaka dra Frana v teza Miklosicha in pisatelja Janka Krenika. Zadea životopisa je spisal marljivi literarni zgodovinar Fran Vidic; takoj je izpoznati, da se je pisatelj temeljito ngobil v živje ter delovanje teh dveh veleza-lužnih mož; popisa sta zelo zanimiva. P. pl. Radisca spis: „Ljubljanski knezoškof Tomaž Hren na Spodnještajerkem“ je isto tako zanimive vsebine. — Zgodovinsko političen pogled: „Rast, moč in razpad osmanske države“, je spisal pater H. Majar. Končno so omenjeni še „Važni dogodki v l. 1897“ ter oglasi. — Knjigo diči tudi veliko število res jako lepih slik; papir je zelo fin, tisk eleganten. Brez dvojbe je Hribarjev „Narodni koledar“ najlepši slovenski koledar; lahko ga torej prav toplo priporočamo. Cena elegantno vezanemu izvodu je 1 gld., broširanemu pa le 70 kr.; s pošto 10 kr. več.

— „Popotnik“ šte. 23. Vsebina: Kako je otrokom blaziti srce doma in v šoli. (Družovič). — Slovniška teorja Kernova (Dr. Bazjak). — Zgodovina ljudske šole. (M. Slekovec). — Osnutek daciolizirnega zakona. (J. Š.). — Društveni vestnik. — Lestek (Po počitnicah). — Dopisi in razne vesti. — Natčej.

— „Mittheilungen des Musealvereines für Krain.“ D. E. d. d. von L. d. d. am 14. April 1895 von Dr. E. Sues, besprochen von Ferd. Seidl. Literaturbericht von Prof. A. Paulin. Glede opazke g. dr. Gratzija o beležki „Slovenskega Naroda“, ki je povzročila veliko oceso „Ljubljanskega Zvona“ o Gratzij Krausovem spisu, odgovori izvestno „Ljubljanski Zvon“. Nam se dr. Gratzija odgovor zdi prav — čuden.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 14. decembra. Uradni list javlja, da je cesar ljubljanskemu knezoškofu, dr. Jakobu Missii podelil red železne krone prve vrste.

Dunaj 14. decembra. V cesarskem dvorcu se je vršila danes seja vojnega sveta, kateri je predsedoval cesar. Udeležili so se seje vojni minister, šef generalnega štaba in razni drugi visoki vojaški funkcionarji. Vojni svet se je bavil z važnimi rečmi, mej drugimi tudi s premembami v generaliteti.

Dunaj 14. decembra. V političnih krogih se razširja govorica, da je dalmatinski namestnik, fcm. Davidč določen češkim namestnikom, in da misli vlada razpustiti praški obč. svet in vodstvo mesta izročiti vladnemu komisariju. Koliko je na teh govoricah resnice, se še na da določiti. Fcm. Davidč se mudi tu, a prišli so sem tudi galški namestnik, knez Sanguszko, češki namestnik, grof Coudenhove in štajerski namestnik, marki Bacquehem. Gotovo je, da so se prišli Gautschu predstaviti, a mogoče je tudi, da se store pri tej priliki še drugi važni sklepi.

Dunaj 14. decembra. Z odločbo z dne 11. t. m. je cesar imenoval dvornega svetnika Antona Rezeka sekcijiskim šefom v naučnem ministerstvu. To je prvi češki sekcijiski šef v tem ministerstvu.

Dunaj 14. decembra. Graški vojni zapovednik, podmaršal Succovaty je prišel sem in je na merodajnih mestih poročal o zadnjih dogodbah v Gradci. Vlada je poklicala tudi namestnika Bacquehema, da zasliši njegovo mnenje glede korakov, katere je storiti proti graškim nemškim buršem in zlasti proti tistim rezervnim častnikom, kateri so sodelovali pri graških demonstracijah in se udeležili pogreba ustreljenega izgreznika.

Krakov 14. decembra. Na čast češkim in jugoslovanskim poslancem sta se vršila včeraj dva banketa. Prvi banket so priredili konsevativni poslanci poljski, na čelu jim knez Sapieha in prof. Milewski. Banketa se je udeležilo 150 oseb, mej njimi vsi vseučiliški profesorji. Govorili so mej drugimi tudi prof. Zamierowski, kateri je v sijajnem govoru zavračal Mommsenove insulte na Slované, povdarjaje, da češki in poljski kulturi se poleg nemške ni treba sramovati, dalje dr. Stran-sky in Biankini. Drugi banket je priredila mestna občina, udeležilo se ga je 120 oseb. Župan Friedlein je v imeni mesta izrazil veselje,

da more pozdraviti češke in jugoslovanske goste in je napil Slovanstvu, katera ideja je v mestu Jagelonov imela vedno zavetšče. Govorili so tudi podžupan Jabukovski, dr. Pacak in Vuković, kateri je v imeni Hrvatov in Slovencev napil mestu Krakovu. Zvečer so bili češki in jugoslovanski poslanci v gledališči predmet najpristrčnejših ovacij. Godba je svirala „Kje dom je moj“, katero pesem je vse občinstvo stojé pelo. Na shod je došlo več tisoč brzojavk, tudi iz Ljubljane, mej drugimi od dr. Tavčarja, iz Celja, iz Trsta, iz Gorice, iz Kranja, iz Novega mesta in iz drugih krajev.

Praga 14. decembra. Izvrševalni odbor mladočeške stranke je sklical vse zaupne može na shod, kateri se bo vršil v nedeljo v Pragi. Na tem shodu bode klub mladočeških drž. poslancev poročal o političnem položaju in se določi taktika, katere se bo stranka v prihodnje držala.

Praga 14. decembra. V narodnem gledališču je občinstvo povodom gostovanja poljskega igralca Zelazowskega po inicijativi tajnika „Matice školske“, Turnowskega uprizorilo veliko demonstracijo za poljsko-češko solidarnost. Vsled tega je policijski ravnatelj Dörfel poklical ravnatelja Šuberta k sebi in mu zagrozil, da bode v slučaju, ako se primeri še kaka demonstracija v gledališču, posegla policija vmes, gledališče pa se bode zaprlo.

Brno 14. decembra. V Pterovu prirede češki poslanci shod, na kateri pridejo tudi poljski poslanci iz Krakova, da vrnejo obisk čeških tovarišev.

Budimpešta 14. decembra. Dosedanja pogajanja vlade z opozicijo niso imela uspeha. Razprava o nagodbenih predlogah se začne v četrtek, in opozicija je pripravljena, posluževati se vseh obstrukcijskih sredstev, da prepreči njih vzprejetje. Vlada računa že sama na to, da bo primorana uveljaviti načrte naredbenim potom.

Berolin 14. decembra. Visokošolci so priredili včeraj velik shod, na katerem so sklenili resolucijo, pozivljajočo avstrijske Nemce na revolucijo za združenje Avstrije z Nemčijo. To resolucijo so brzojavno sporočili na Dunaj.

Narodno-gospodarske stvari.

— Razpis dobave C. kr. trgovinske ministerstva poročla trgovski in obrtniški zbornici, da se bo dne 10./22. decembra 1897 v ekonomičnem departementu kr. srbskega vojnega ministerstva vršila javna ustna licitacija za dobavo pri oddelkih tega ministerstva za leto 1898 potrebnega kancelskega materijala. Licitacija se prične ob 9. uri dopoldne in se konča ob 1. uri popoldne. Natančnejši pogoji se lahko izvedo v gori omenjenem departementu.

— Dobava jeklene žice. Za napravo telefona potrebuje kralj. rumunsko poštno in telegrafsko ravateljstvo v Bukarešti 25.000 kg pocinjene jeklene žice. Dražba v zapečatenih ponudbah se vrši 19/31. decembra 1897 ob 4. uri popoldne v poslopi glavnega ravateljstva. Natančni raspis doka se lahko vpogleda v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— C. kr. trgovinsko ministerstvo je poslalo trgovski in obrtniški zbornici nasledajo okrožnico: „Nekateri c. in kr. konzuleki uradi so v naj-novejšem času soglasno najnujnejše na to opozarjali, kako važno je v interesu naših trgovskih krogov, da, predno sklenejo kako trgovinsko sveso s inozemskimi tvrdkami, zlasti z nepoznanimi, se pri tamošnjem konzulekem uradu o kreditni smožnosti in zanesljivosti omenjene tvrdke pouče. Ob jednem se je tudi na to opozorilo, da se pri poznejših prošnjah na c. in kr. konzuleke urade radi odpomoči, če je domača tvrdka vled poslovanja kekega inozemskega naročnika že škodo trpela, ne more uspeha pričakovati, ker v teh okoliščinah one tvrdke in osebe, ki se imajo tožiti, na vadno nič več nimajo ali pa zato skrbijo, da se jih ne more prijeti.

— Državne železnice. Dne 1. decembra se je pri km 2.823 železnice vlačilac Trst-St. Andrej otvorila nova postajica za tovore, imenovana Trst-St. Andrej Škedenj, katera prevzema in saračunava vse od kranjske industrijalne družbe v Škedenju od-dane ali zanj došle tovarne pošiljatve. — Postaja Krouna na progi Svitava Skuč se je 18. novembra otvorila za ves promet, izvzemši razstreliva. — Začenši s 1. januarjem 1898. stopi v veljavo nov tarif (del I. in II. v kronski veljavi) za lokalni promet in sicer za promet z ljudmi, prtljago, eks-presnimi pošiljatvami in psi in se isti tarif z dne 1. avgusta 1896 z dodatki I.—IV. razveljavi. Izvod

bów Cirna se otvori na progi Meš Labora Præ-
myšl, mej postajama Lufbów in Romanca ležeča
postajama Nowi Lufbów za promet z ljudmi in s
prtljago. — Na progi Jaroslav Sokal mej postajama
Belz in Ostrów pri Sokalu ležeča postajama Znaž
se je 1. decembra, za splošni promet zaprla in se
morajo tovarne pošiljke poprej oglašiti na postaji
Belz.

Iz uradnega lista.

Ispravljeni ali eksekutivni dražbe: Martina
Tomšiča posestvo v Vel. Vrhu (v drugi) dne 17. decem-
bra v Litiji.
Mihaila Pogačarja posestvo v Bizaviku, (v drugi)
dne 18. decembra v Ljubljani.
Janeza Zalarja posestvo v Hrenovicah, cenjeno
3439 gld., dne 18. decembra 1897 in 22. januarja 1898 v
Postojini.
Marije Oberman zemljišče v Vidošičih, cenjeno
2132 gld., dne 18. decembra 1897 in 20. januarja 1898 v
Metliki.
Zemljišče vlož. šte. 454 v Rakeku, cenjeno 200 gld.,
dne 18. decembra 1897 in 22. januarja 1898 v Cirknici.
Marije Orehek posestvo v Mošeniku, cenjeno 2355 gld.,
dne 18. decembra 1897 in 22. januarja 1898 na Brdu.
Andreja Milavca posestvo v Jakovcu, cenjeno
11.883 gld. (prenešeno) dne 18. decembra v Logatcu.
Janeza Glavana posestvo v Knežji vasi, cenjeno
35 gld., (v drugi) dne 18. decembra v Trebnju.
Janeza Komljanca zemljišča v Jermanvrbu, ce-
njena 4070 gld., dne 18. decembra 1897 in 19. januarja
1898 v Krškem.
Jerneja Štrumbelja posestvo na Igu, cenjeno 4136 gld.,
in Antona Taškarija zemljišča v Rudniku, (zapuščina)
cenjena 2175 gld., 716 gld. in 430 gld., oba dne 18. de-
cembra 1897 in 22. januarja 1898 v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 11. decembra: Bernard Podkrajšek, pom. urad.
49 let, Poljanska cesta št. 13, rak v želodcu.
Dne 12. decembra: Meta Letnar, tesarjeva hči, 17 me-
secev, Marija Terezija cesta št. 6, vnetje možganske mrene
na lobanji. — Viktor Poljanko, črevljarjev sin, 1 leto, Ulice
na Grad, št. 2, vnetje sapnika.
Dne 13. decembra: Elisabeta Lukman, gostilničarka,
35 let, sv. Petra cesta št. 3, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Decembar	Čas opa- sovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
13.	9. zvečer	739.8	2.1	sr. sever	jasno	
14.	7. jutraj	740.2	0.0	sr. svzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	739.4	5.8	sr. jzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 2.0°, za 3.4° nad
normalom.

Dunajska borza

dne 14. decembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 25 "
Avstrijska zlata renta	121 " 70 "
Avstrijska kronska renta 4%	101 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 40 "
Ogerska kronska renta 4%	99 " 35 "
Avstro-ogerske bančne delnice	946 " "
Kreditne delnice	349 " "
London vista	120 " 55 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 12 1/2 "
20 mark	11 " 81 "
20 frankov	9 " 57 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 60 "
C. kr. cekini	5 " 70 "

Dne 13. decembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188 " "
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	129 " 25 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlisti zast. listi	98 " 40 "
Kreditne srečke po 100 gld.	200 " "
Ljubljanske srečke	23 " 75 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160 " "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	442 " "
Papirnat rubelj	1 " 28 1/2 "

Sveže nacuano

perje od kapunov

razpošilja vsak dan proti povzetju s pošto ali kot brzo
blago po 20 kr. klg. (1877-3)

zavod za pitanje kuretine
Jožefa Robič-a v Mariboru.

Natečaj,

S početkom meseca januarja 1898. leta vzprejme se
v službo

občinski redar

z letno plačo 360 gld., prostim stanovanjem v občinski hiši in službeno
uniformo.

Prosilci, kateri so zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in
v pisavi, vložijo naj prošnje z dokazi sposobnosti pri podpisnem županstvu
do dne 25. t. m.

Doslужeni žandarmi in vojaki, kateri so se z enakimi posli že pečali,
imajo prednost.

Županstvo Postojna, dne 13. decembra 1897.

(1915-1)

Vičič, župan.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dva dijaka

vzprejmeta se v stanovanje v zračno in svetlo sobo ter
na hrano takej. — Kje? pove iz prijaznosti upravnštvo
„Slovenskega Naroda“.

(1895-3)

Trgovski pomočnik

21 let star, špecerist, želi svojo sedanjo službo z
začetkom januarja 1898 premeniti

Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati pod:
„Zvest“ poste restante Mengiš.

(1912-2)

Oblastveno dovoljena

razprodaja

izberi pun-
ke, vosički sa
pandčke, gugalki
konji, družbluske igre,
Fröblove otroške igre,
ilčne mislice, stojala za
kaflo, kadline, omarije,
šeke, kasete za nakite,
glasbeni stroji, izredno
dišave, sladkorne skafije,
srajce, portemonšale, de-
sarne kumli sa manšete
sajce za ure, krpavine, igle,
letna za ure, parfumerijska
metli, mila in parfumerijska
kitov sa božična drevesca.
Vse
oddaja
se vsled
razprodaje po
nakupni ceni
in pod isto ter pro-
sim mnogobrojen obisk,
ker se za

(1913-1)

božična darila

ta cenena in bogata nakupna zaloga najbolje priporoča.

FR. STAMPFEL

Ljubljana, Kongresni trg, Tophalle

Za varstvo občins-
stva proti vsem
ponarejanjem brez
vrednosti imam
odalej to oblast-
veno registrirano
varstveno znamko.

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica)
iz angelja varuha lekarnice in
tovarne farmaceutičnih izdelkov
A. Thierry v Pregradi

pri Rogatcu-Slatini.
Po zdravstvenem oblastvu pre-
skušeno in ocenjeno.
Najstarejše, najreelnejše in naj-
cenejše ljudsko domače zdravilo,
tolazeče prsne in pljučne boli, kré
v želodcu itd. za notranjo in
vnanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s
srebrnim tobolecem, v katerem je vtisnjena moja firma:
„Adolf Thierry, lekarnar pri angelju va-
ruhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene
tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim
manj vredno čim cenejše ponarejenje. Pazi naj se
torej vedno na zeleno varstveno znamko
goraj stoječo! Ponarejalci in posnemovalci mo-
jega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci
brezvrzdnostnih ponarejenih, občinstvo slepečih dru-
zih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona
za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kazno-
vali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj
se naroča naravnost in adresuje: Angelja
varuha lekarna (Schutzengel-Apotheke)
**A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Sla-
tini**. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-
Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K,
v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih ste-
klenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih
steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti po-
prejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837-27)

Pazi naj se vedno natanko na gorajo
zeleno varstveno znamko, katero mora
imeti v znak pristnosti vsaka stekleničica.

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solno-
grad; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne
osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selz-
thal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend
Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo,
Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj,
Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lip-
sko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in**
v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. jutraj mešani vlak. — Ob
12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m.
zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. Proga
iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. jutraj osebni vlak z Dunaja
via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlo-
vih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solno-
grada, Lince, Steyra, Ausseja, Ljubna, Celovca, Beljaka, Fran-
zensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osebni vlak z Du-
naja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve,
Curiha, Bregence, Inomosta Zella ob jezeru, Lend Gasteina,
Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popolu-
dne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Ce-
lovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer
osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca,
Pontabla. — **Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.**
Ob 8. uri 19 m. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m.
popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani
vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob
7. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m.
zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob
6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri
20 m. zvečer. (962-235)

Mlad trgovski pomočnik

dobro izurjen v specerijski stroki ter več sloven-
skega in nemškega jezika, želi svojo službo pre-
meniti v Ljubljano ali v kako več mesto.

Ponudbe se prosi pošiljati pod „J. R. 37,
Celje, poste restante“.

(1875-4)

Dvor (posestvo)

na Hrvatskem, obseza 76 hektarov
(1000 vaganov) dobrih nstiv, jedno uro od že-
lezniške postaje, se po ceni proda ali dá v
najem. — Ponudbe pod naslovom: **Krojčik v**
Pogančec-u, per Verbovec, Hrvatsko. (1873-3)

Kava

5 kilo po pošti franko carine in stroškov prosto na vsako
poštno postajo proti povzetju.

Rio, najfinejši per 5 kilo gld. 5.80.
Santos, najfinejši " " " 6.—
Malabar, jako fina " " " 7.40.
Portorico, najfinejši " " " 9.—
Ouba, velikozrnasta, fina " " " 9.40.
Mocca, arabska, jako fina " " " 9.70.

Jedilno olje

(1911-1)

v plehastih posodah od 5 kil, 4 1/2 kile netto.
Aizer olivno namizno olje . . . per posoda gld. 3.60.
Mizza deviško olje, najfinejše . . . " " 5.20.
Neapoljsko, jako fino " " 4.—

Jakob Smerdel

trgovec, Trst, Via Giulia št. 23.

Ivan Komat

krojač

Tržaška cesta št. 12 a

priporoča se častiti duhovščini in p. n. občinstvu kar
najtopleje

v izdelovanje raznih oblek

proti primerni ceni. (1884-3)

Delo solidno in točno.

Dijakom po nižjani ceni.

Za Božična in novoletna darila

priporoča

F. M. Schmitt

v Lingarjevih ulicah šte. 4

p. n. občinstvu svojo

veliko zalogo norimberškega blaga in igrač

zagotavljajoč najzmernejše cene.

(1813-3)

Razstava je v I. nadstrop u.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“